2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā tiesību norma ir jāatceļ, jo ar to esot pārkāpts samērīguma princips, i) nosakot stingru pakāpeniskas izbeigšanas termiņu dzīvsudraba elektrolīzes ražošanai, kas ir krietni pirms termiņa, kurš izriet no piemērojamā starptautiskā tiesiskā regulējuma attiecībā uz dzīvsudrabu, pat nepiedāvājot vismaz iespēju konkrētos gadījumos saņemt pagarinājumus/izņēmumus, ii) atbalstot tiesību aktus, kuri nevar sniegt būtiskus vides ieguvumus plašākai sabiedrībai, tajā pat laikā radot būtiskas neērtības saimnieciskās darbības veicējiem, un, iii) neņemot vērā esošos tiesību aktus, kuros jau ir paredzēti skaidri noteikumi par pakāpenisku izbeigšanu un pagarinājumiem/izņēmumiem, pašiem neparedzot grūtību klauzulu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā tiesību norma ir jāatceļ, jo tā prasītāja komercdarbībai radīšot zaudējumus, kas pielīdzināmi Eiropas Savienības Pamattiesību hartā paredzēto pamattiesību uz īpašumu pārkāpumam, kas ir nesamērīgi ar apstrīdētajā tiesību normā paredzētajiem mērķiem, kurus būtu iespējams sasniegt ar mazāk ierobežojošiem pasākumiem.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 17. maija Regula (ES) 2017/852 par dzīvsudrabu un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1102/2008 (OV 2017, L 137, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 21. augustā – *UC*/Parlaments

(Lieta T-572/17)

(2017/C 369/43)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *UC* (pārstāvis – *A. Tymen*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu,

un līdz ar to

— atcelt prasītāja 2015. gada novērtējuma ziņojumu, kā arī lēmumu 2015. gadā prasītājam piešķirt tikai divus nopelnu punktus;

— atcelt iecēlējinstitūcijas 2017. gada 9. maija lēmumu, ar kuru tika noraidīta prasītāja 2017. gada 13. janvāra sūdzība;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt zaudējumus, kas *ex aequo et bono* ir noteikti EUR 9 000 apmērā par prasītājam nodarītā morālā kaitējuma atlīdzināšanu;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, pirmkārt, ir pārkāpts Pamattiesību hartas 41. pants un Civildienesta noteikumu 25. pants un, otrkārt, nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un ir pārkāptas prasītāja tiesības uz aizstāvību.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības tikt uzklausītam un ir pārkāpts Hartas 41. pants.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.